

Naar Ministeriet derhos har forlangt en Udtalelse om, hvorvidt det maatte anses for ønskeligt, at der vedtages en Lov af det Indhold, som det ligeledes vedlagte Lovudkast angiver, da antager Udvalget ikke, at der for Tiden er nogen Grund til for den herværende Kjøbstadkommune at gjøre nogen Forandring i den her i Aaret 1871 stadfæstede Skattevedtægt. Da Kjøbstaden her imidlertid, mod hvad der er Tilfældet med næsten alle Landets øvrige Kjøbstæder, er uden nogen tidsvarende Forbindelse med det øvrige Land, nemlig uden Jernbaneforbindelse, er det jo sandsynligt, at Forholdene ville forandre sig noget i Favør med de faste Eiendomme, om det engang maatte lykkes Thisted og Thy at udtræde af den isolerede Stilling, det nu indtager, men saalænge Udsigten til en Jernbaneforbindelse er saa usikker, som den hidtil har været, kan der selvfølgelig ikke derpaa baseres nogen Slutning om Forholdenes Udvikling.

Udvalget kan derfor ikke for Tiden tilraade nogen Forandring i den engang stadfæstede Skattevedtægt."

48. Nylsbing Byraad, dat. den 22de Marts 1879.

...."Jeg skal derhos, overensstemmende med Byraadets Beslutning i Møde af Gaars Dato, ærbødigt meddele, at da det, som de vedlagte Oplysninger udvise, vilde medføre en Forhøielse af Grund- og Huskatten, saafremt Aaaret 1864—1873 lægges til Grund for Skattevedtægten iftedetfor Aaaret 1853—1862, tror Byraadet for denne Kjøbstads Vedkommende af Hensyn til, at der her findes et forholdsvis stort Antal fattige Grundbesiddere, ikke at det vilde være ønskeligt, at en Bestemmelse som den, der indeholdes i det af Landsthinget vedtagne Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov af 11te Februar 1863, kom til Anvendelse her, men at man, saafremt det overlades til Byraadens Initiativ at faae Forandringen indført — saaledes som Lovforslagets Slutning bestemmer — iøvrigt ikke kan finde nogen Betænkelse ved Lovens Indhold."

Viborg Amt.

49. Viborg Byraad, dat. den 26de Marts 1879.

...."Resultatet af Vedtægtens Gjennemførelse heri Kommunen har altsaa været, at, medens de faste Eiendomme tidligere udredede imellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af det hele paalignede Skattebærløb, udrede de nu ikkun $\frac{1}{7}$ à $\frac{1}{8}$ af dette, en Nedgang, som har givet Byraadet Anledning til i en anden Skrivelse af Dags Dato, som man ifølge Slutningen af Ministeriets fornavnte Cirkulære har indsendt gennem Amtet, at udtale sig for nogle Forandringer i de i Loven af 11te Februar 1863 givne Regler."

Uf den nævnte Skrivelse fremsættes følgende Uddrag:

...."Som det fremgaar af det Ansørte er imidlertid dette Forhold betydeligt forrykket i Viborg Kommune derved, at Gjennemsnitsbærløbet af Skattepaaligningen for Aarene 1853—62 er lagt til Grund for den fremtidige Bescatning af de faste Eiendomme her, idet Byrderne i de senere Aar ere stegne betydeligt, og naar derhos henses til, at navnlig de Udgifter, som i væsentlig Grad komme de faste Eiendomme tilgode, siden Loven af 11te Februar 1863 udtom, ere stegne til henimod det Dobbelte, er det formentlig indlysende, at Lovens Gjennemførelse her har medført en forholdsvis langt lavere Bescatning af de faste Eiendomme, end det ved Loven er tilfaldet, eller som kan anses stemmende med Billighed.

Byraadet for sit Vedkommende formener derfor, at der vil være Anledning til at søge dette Forhold forandret saaledes, at Lovens Hensigt, at oversføre paa de faste Eiendomme en Bescatning af mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{4}$ af Kommunens samtlige Udgifter, ster Fyldest.

Hertil vilde nu vel for Viborg Kjøbstads Vedkommende det tilfaldte Lovforslag kunne bidrage; men idet Byraadet formener, at der i alt Fald heri Kommunen, hvor Bygrundene og Markjorderne maa anses tilstrækkelig høit bescattede ved de samme efter den approberede Vedtægt paalagte Byrder i Forbindelse med Afgifterne til Statskassen, Kirken m. v., ikke var Grund til at komme til en højere Grundstat, har man derimod troet, at der med større Føie var Anledning til at søge en Forhøielse af Statterne paa Bygningerne (Huskatten), idet disse efter deres Beliggenhed og andre Forhold kunne taale at paalægges en større Byrde end nu, hvorhos man formener, at man ved en procentvis Forhøielse af Huskatten — der efter sin Natur er mere bevægelig end Grundskatten — vil kunne opnaa, at Statterne af de faste Eiendomme efterhaanden ville stige i et lignende Forhold som det, hvori de personelle Statter forventes i Aarenes Løb at ville tiltage.